

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Φύλλο εργασίας 1

Η αποστολή μας

Θα διερευνήσουμε το φαινόμενο του ρατσισμού, μελετώντας μέσα από πολλά διαφορετικά κείμενα επιμέρους εκφάνσεις του, χωρίς βέβαια να τις εξαντλήσουμε όλες. Κάθε ομάδα θα εστιάσει σε ένα διαφορετικό είδος και θα το παρουσιάσει στην ολομέλεια. Έτσι όλοι θα ενημερωθούμε και θα συζητήσουμε για τις διαφορετικές εκδοχές του ρατσισμού, ώστε να μπορούμε στη συνέχεια να οδηγηθούμε σε γενικότερα συμπεράσματα.

Τα κριτήρια αξιολόγησης της ομάδας και των μελών της

1. Καλή λειτουργία της ομάδας κατά την προετοιμασία (πνεύμα συνεργασίας, καλή κατανομή εργασιών και καλή χρήση του χρόνου).
2. Πληρότητα στην παρουσίαση (να μην παραλειφθεί κάποιο ερώτημα).
3. Σαφήνεια στην παρουσίαση (σωστός προφορικός λόγος, σημειώσεις στον πίνακα).
4. Οπτική επαφή κάθε ομιλητή της ομάδας με το κοινό.
5. Συμμετοχή όλων των μελών της ομάδας στην παρουσίαση.
6. Ολοκλήρωση παρουσίασης εντός 5 λεπτών, ώστε να προλάβουν να παρουσιαστούν και να συζητηθούν οι εργασίες όλων των ομάδων.

Η διαδικασία

Οι αναλυτικές παρουσιάσεις θα γίνουν σε επόμενη ώρα. Οι απαντήσεις στα ερωτήματα του φύλλου εργασίας θα πρέπει αμέσως μετά την παρουσίαση ή να παραδοθούν χειρόγραφα σε ένα φύλλο χαρτί υπογεγραμμένο από την ομάδα ή να καταγραφούν σε αρχείο παρουσίας. Επειδή στο τέλος της δραστηριότητας θα πρέπει να συντάξετε ένα κείμενο αποτίμησης, κρατήστε ατομικές σημειώσεις κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας στην ομάδα σας και κατά τη διάρκεια των παρουσιάσεων.

Ακολουθήστε τώρα τις οδηγίες που έπονται:

1. Να διαβάσετε στη σελ. 47 το κείμενο 2 (“Στη θέση του άλλου”) της ενότητας 3 (“Είμαστε όλοι ίδιοι. Είμαστε όλοι διαφορετικοί”) του σχολικού εγχειριδίου της Νεοελληνικής Γλώσσας Γ΄ Γυμνασίου και να καταγράψετε: α) σε ποιο είδος ρατσισμού αναφέρεται, β) ποιο είδος πειθούς αξιοποιεί κυρίως (απευθύνεται κυρίως στη λογική ή στο συναίσθημα;), γ) τι επιδιώκει να καλλιεργήσει το κείμενο με τη διαδικασία στην οποία καλεί τον αναγνώστη να εμπλακεί.
2. Διαβάστε τα αποσπάσματα από άρθρο που δημοσίευσε ο Δ. Αργυρός, ο ίδιος άτομο με ειδικές ανάγκες, και καταγράψτε α) ποιες δυσκολίες αντιμετωπίζουν τα άτομα αυτά και β) ποια είναι η στάση του συντάκτη απέναντι σε αυτά τα προβλήματα.
3. Υποθέστε ότι είστε η συντακτική ομάδα του σχολικού εγχειριδίου και έπρεπε να επιλέξετε ένα από τα δύο κείμενα για το σχολικό εγχειρίδιο. Ποιο θα επιλέγατε και γιατί;

συνέχεια →

Άτομα με ειδικές ανάγκες και κοινωνικός ρατσισμός

του Δημήτρη Αργυρού

« [...] [Πολλές] ιστορίες ρατσιστικής συμπεριφοράς, απόρροια της συνολικής αλλοτριωμένης πραγματικότητας, έχουν όλα τα άτομα με ψυχικές, σωματικές και πολιτισμικές ιδιαιτερότητες να διηγηθούν. Ακόμη και το συναίσθημα του οίκτου δεν είναι αντίθετο του κοινωνικού ρατσισμού, απεναντίας συμπληρώνει τις εκφράσεις ανωτερότητας αυτών που θεωρούνται "ολοκληρωμένοι" άνθρωποι, τρομάρα τους! Φυσικά το μόνο που σε τελευταία ανάλυση προσπαθούμε να διαχειρισθούμε είναι ο φόβος του διαφορετικού, μέσα σε μια άκρως ανταγωνιστική κοινωνία.

Είναι αλήθεια πως οι ρατσιστικές συμπεριφορές απέναντι στα άτομα με σωματική αναπηρία είναι συγκεκριμένες και υποδόριες αλλά δεν συμβαίνει το ίδιο με τα άτομα με ψυχικά νοσήματα. Εκεί ο ρατσισμός είναι απροκάλυπτος. [...] Οι ίδιοι άνθρωποι που ενθουσιάζονται με τις πραγματικά σπουδαίες επιδόσεις των αθλητών στους παραολυμπιακούς αγώνες, που εκδηλώνουν τη "φιλανθρωπία" τους έξω από την εκκλησία στο πάσχοντα, που μπορεί και να διαδηλώνουν όταν οι κακοί Αμερικανοί σκοτώνουν στο Ιράκ, οι ίδιοι άνθρωποι διαμαρτύρονται, εάν στη γειτονιά τους πάει να δημιουργηθεί μια ανοικτή κοινότητα ψυχικά ασθενών, τρέμοντας αυτόν που δεν χωράει στις νόρμες της συντηρητικής κοινωνίας.

Αλλά και στο επίπεδο της επίσημης πολιτείας τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Φυσικά το νομοθετικό πλαίσιο έχει βελτιωθεί αισθητά σε σύγκριση με τις προηγούμενες δεκαετίες, αλλά η συνολική παρέμβαση των κρατικών δομών δεν είναι αντίστοιχη με τις αυξημένες ανάγκες των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους. Η πρόσβαση στα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι από δύσκολη έως αδύνατη. Το ίδιο και η μετακίνηση στις μεγαλουπόλεις, η πρόσβαση στα δημόσια και ιδιωτικά κτήρια. [...] Το ίδιο και συχνά μεγαλύτερες είναι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε στην διασκέδαση ή στις διακοπές. Είναι ολοφάνερο ότι αυτός ο κόσμος δεν φτιάχτηκε για μας. Η γκετοποίηση και η αυτοπεριθωριοποίηση για την πλειονότητα των ανάπηρων και των οικογενειών τους είναι η μοναδική λύση. [...]

Κατά βάθος το πρόβλημα της αναπηρίας είναι βαθιά πολιτικό, κοινωνικό και φιλοσοφικό ζήτημα. Αντανακλά σε όλο το μεγαλείο της το τι κοινωνία έχουμε και το τι κοινωνία θέλουμε. Κάτω από αυτή τη λογική μπορούμε να πούμε ότι δεν υπάρχουν "τέλειοι" και "ατελείς" άνθρωποι, όλοι μας είμαστε άτομα

με ειδικές ανάγκες αλλά και ικανότητες που μέσα στη διαφορετικότητά μας μπορούμε να οικοδομήσουμε μια κοινωνία που θα έχει στο κέντρο της τις πολύμορφες ανάγκες μας και όχι το κέρδος. Αυτό θα το πετύχουμε εάν ξαναανακαλύψουμε την αλληλεγγύη, τον συλλογικό αγώνα, εάν πάψουμε να είμαστε θεατές και να γίνουμε πρωταγωνιστές στα δρώμενα της ζωής.

Αρκεί να αγαπήσουμε αυτό που είμαστε για να αγαπήσουμε και αυτούς που έχουμε γύρω μας. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες μέσα από την πολιτική-κοινωνική και επιστημονική τους δράση μπορούν να σπάσουν τον ρατσισμό και την αδιαφορία, αρνούμενα να εκλάβουν τη φυσική τους ιδιαιτερότητα σαν μειονεξία αλλά σαν μια πραγματικότητα που μπορεί πολλές φορές να δράσει απελευθερωτικά...».

(Πηγή: http://argird.blogspot.gr/2007/09/blog-post_2797.html
[προσπελάστηκε 10/1/2013])

